

Finalment comencem aquesta nova secció (en teníem ganes des de fa temps!). Més enllà del munt d'informació que us endossem, a les pàgines d'*Opcions* volem que també hi hagi espai per compartir processos personals i col·lectius en relació amb el consum conscient i transformador (CCT). Volem posar sobre la taula aquells elements que ens anem trobant: com l'alegria quan descobrim una parada al mercat amb productes saborosos i locals, o quan ens adonem que ni ens recordem d'on vam aparcar el cotxe l'última vegada perquè ha passat molt temps; i també aquest incòmode però discret sentiment de contradicció que ens assalta a la gasolinera o a la cua del súper. I és que això del CCT pot ser molt suggeridor i inspirador però també pot ser una "patata calenta" d'aquelles que et fan dir: *Per quins set sous em vaig ficar en aquest maldecap*. *Opcions*, entre altres coses, pot ser un espai de trobada entre tots els que estem en aquest viatge; volem que la secció que encetem sigui una taula entorn de la qual asseure'ns o un **divan** en el qual **ajeure'ns a explicar i compartir**.

Els testimoniatges que llegireu aquí són respostes de lectors a un qüestionari que hem elaborat. En cada número de la revista tocarem un tema o un aspecte concret i farem una selecció de respostes tractant de recollir certa diversitat generacional, social, geogràfica... així com de camins recorreguts (el que hi està molt ficat i el que tot just comença) i d'opinions expressades (el pensament fugaç i la reflexió més elaborada). Però sobretot el que busquem són vivències i emocions reals i personals.

En aquest primer lliurament hem triat parlar dels **iniciis i la concepció del CCT**, perquè tots hem començat el nostre camí per algun lloc i, mentrestant, ens devem haver fet alguna idea sobre en què consisteix la proposta, almenys per a cadascun de nosaltres. Com veurem, uns ja fa molts anys que hi són, altres pocs mesos; n'hi ha que van començar pel comerç just i altres el van rebutjar inicialment; uns van fer un canvi deliberat, a altres els va sortir sense pensar; uns quants s'estan emancipant, uns altres estan jubilats; n'hi ha que viuen a l'est, altres a l'oest... Processos diferents, perfils diversos, enfocaments heterogenis... però alguns trets comuns: ganes de preguntar-se, experimentar, decidir, conèixer... i sobretot el fet d'estar embarcats en aquest viatge boig del CCT.

En pròxims lliuraments, i a mesura que entrem en aspectes més concrets (satisfaccions i insatisfaccions del CCT, com vivim la contradicció o la culpabilitat, la difícil gestió dels temps quotidians, la relació amb els altres...), introduïrem les nostres reflexions i les de psicòlegs, antropòlegs, sociòlegs... per complementar els testimoniatges. També esperem ampliar la diversitat i representativitat de les respostes amb la vostra participació. A la nostra web (www.opcions.org) hi hem penjat el qüestionari; responeu-lo i envieu-nos-èl si voleu, els que ja ho han fet s'ho van passar bé.

La primera vegada que vas sentir parlar de consum responsable o conscient, com va anar? Quins van ser els teus primers passos en aquest àmbit?

La meua vida i circumstàncies personals sempre han estat allunyades del que pot ser un consum irresponsable, no per mèrit meu sinó per falta d'ocasió i, en general, per falta d'hàbit.

Estudiant d'història

Isaac, 67 anys, Salamanca

Estic en procés de canvi. M'estic independitzant, treballant des de fa molt poc d'educadora social

Cristina, 25 anys, Barcelona

No recordo quan em vaig qüestionar el meu consum però fins llavors la sensació era que m'arrossegaven, que em deixava dur pel que veia o el que em deien que s'havia de fer. Un dels passos que més recordo per sortir d'aquesta situació va ser seguir la campanya de boicot als productes d'empreses que donaven suport a la guerra de l'Iraq.

Ja de nens dèiem que anar al Corte Inglés era de *pijos* i que comprar l'As era finançar el Reial Madrid... Després, ja amb 20 anys, un amig em va convèncer per anar a comprar els cereals de l'esmorzar a una botiga d'aliments ecològics. Aquesta segona etapa ja era veure que la política per si sola coixejava i que calia baixar a coses més personals. Al principi rebutjava això del comerç just i dels aliments ecològics perquè eren coses cares i em semblaven sortides pijes per a gent amb peles. Veia això de "no consumir" com una desobediència molt més radical. Amb els anys veig importantíssima –vital– l'agricultura ecològica i valoro molt –amb les meves crítiques importants– el comerç just.

Aviat tornaré a Galícia per viure en (i del) camp amb uns amics/es. M'agrada jugar a futbol, el sexe, ballar, cantar...

Toni, 29 anys, Bilbao

Sociòloga, assessora d'associacions juvenils i ficada en unes quantes assemblees

Mariel, 30 anys, Barcelona

Jo vivia als afores de Brighton i de vegades comprava en un hipermercat enorme que tenia prop de casa. Per a la meua amiga era un suplici acompanyar-me al súper, per molt que jo comprés ecològic. Jo no ho entenia del tot. A mi em semblava que es queixava massa i intentava treure-hi importància, era l'únic lloc on podia comprar menjar els diumenges! Un diumenge, sortint de comprar i travessant l'enorme pàrquing de cotxes, em va dir: *T'imagines que tots els que som aquí donéssim un cop de peu a terra alhora? El súper es podria ensorrar! Quantes coses podrien canviar!*

L'inici va estar relacionat amb el comerç just, amb un viatge a una comunitat de Guatemala, i també relacionat amb l'ecologia i amb el menjar ecològic i de proximitat.

Faig llibres o en promociono, sóc mare i moltes coses més...!

Mónica, 42 anys, Barcelona

Al principi ho vaig fer a través de la meua parella, que estava en un grup de consum de verdura local i ecològica (BAH). Després els vaig oferir permuta de tractaments fisioterapèutics per verdura i ha funcionat bastant bé. Ara ho he hagut de deixar perquè faig més hores en una feina remunerada i acabo rendit.

Filòleg i fisioterapeuta. Se me'n van els dies en una marea d'activitats i feines variades

Ricardo, 31 anys, Vallecas

Els meus primers passos van ser de petita, m'encantava estalviar i fer coses manuals com roba, jerseis, decoració, regals fets per mi...

Treballo en una ONGD. Aspiro a una vida més tranquil·la i senzilla

Rakel, 39 anys, Gasteiz

Marisel

Tenint en compte que és un procés de canvi constant, em sembla que és molt entretingut. Potser una de les experiències més recents sobre això és que el CCT t'endinsa en una xarxa social de persones amb qui comparteixes unes determinades inquietuds respecte al món. Per això per a mi la gran imatge del CCT es troba en la cooperativa de consum.

Leonor, 30 anys, Málaga

Realitzadora de documentals

Viure necessitant menys, ser en lloc de tenir.

Cristina

Tancar l'aigua de la dutxa quan m'ensabono; intentar apagar els llums en sortir de les habitacions; rebutjar les bosses quan vas a comprar a les botigues, en general duc la motxilla; reutilitzar els papers per l'altra cara; comprar les herbes per a infusions a granel; endur-me la cantimplora de casa i no gastar, així, ampolles de plàstic; anar amb bicicleta; comprar al mercat o a la cooperativa o en petits comerços, etc.

Beti, 35 anys, Vigo

Llicenciada en Ciències del Mar

És una forma de fer de la quotidianitat una eina de transformació social, en el dia a dia.

Cristina, 46 anys, Gasteiz

Cuido la meua filla, les nebodes i el company. Visc envoltada d'un caos de papers i coses per descobrir

M'agrada la imatge del fil de pescar: en un extrem hi ha el que veus, però això està unit al que no veus però existeix i és el responsable del producte final.

Consciència de mi.

Cura de les meves relacions amb mi mateix, amb els altres i amb l'entorn (local-global). En el concret: participar en un grup de consum d'agricultura i ramaderia ecològica, amb productes també de comerç just. Agafar el cotxe el mínim i "imprescindible". Fer un ús raonable dels recursos: aigua, energia... Reduir el meu consum, reutilitzar en la mesura del possible i reciclar. Etc.

Passant de l'educació ambiental al xiatsu

Jorge, 30 anys, Madrid

Ricardo

L'altre dia, dinant a la feina, hi havia plàtans i bananes de no sé on. Va sorgir la discussió sobre si era millor consumir els uns o les altres, i crec que el millor argument el va donar qui va dir que era més "ecològic" consumir productes que haguessin recorregut una distància curta per ser distribuïts... Crec que el consum responsable és una mica semblant a preguntar-te quina repercussió té el que consumeixes en tots els plans possibles: economia, ètica, sostenibilitat, però també gustos, tendències...

És un concepte de militància i de procés de maduració que inclou el fet de no consumir, reduir i qüestionar-se. En el meu cas, CCT seria anar a comprar amb el carro o la bossa; comprar a la botiga ecològica o petita de barri, mercat, fires o botigues de comerç just, encara que massa sovint, per anar de pressa, entro al Caprabo de sota casa. També menjar poca carn, només un plat, menjar sa (res industrial)... Pel que fa a la militància/procés personal, és no anar de rebaixes, no veure la tele... Cercar opcions que van intrínsecament unides a un canvi de valors i a una major coherència del projecte vital: menys temps de vida laboral i més temps vida personal (estic aprenent a tocar la guitarra), familiar, social; implicació en el territori, temps per al que té valor (anar més lent en general)...

Enric, 43 anys, Barcelona

Aficionat als ocells i a la muntanya, pare, informàtic en una caixa d'estalvis

Què és per a tu el consum conscient i transformador (CCT)?
Quines imatges del dia a dia utilitzaries per explicar-ho a algú?